

ROZKWITNAĆ (11) *vb pf*

rof- (7), roz- (4).

o *prawdopodobnie jasne (tak w roz-)*.

fut 3 sg rozkwitnie (3). ◇ 3 pl rozkwitną (3). ◇ praet 3 sg f rozkwitła (1). ◇ 2 pl m pers - eście rozkwitnęli (1). ◇ 3 pl subst rozkwitły (1). ◇ imp 3 sg niech rozkwitnie (1). ◇ part praet act rozkwitnąwszy (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

*Zacząć kwitnąć; pokryć się kwiatami; refluere Vulg (11) : TO ziele [...] kwiatki ma zwierzchu żołthe/ siemię też ma/ á pirwej niżli rokwitnie: małz natargać pąpia á włożyć w oley *FalZioł* I 69b; Ná iey wierzchu nád zwyczaj piękny kwiatek ftoi Podobny bialey rożey/ ktora [...] pełne liftki bierze/ Y pięknie rozkwitnąwszy w pewney ftoi mierze *WitosłLut* A3.*

*Przen: Osiągnąć pełny rozwój, rozwinąć się, osiągnąć powodzenie, rozszerzyć się (9) : W zyemi nálfey rokwitła chwałá Páná thego. *LubPs* Tv, Q4, V2; Chočia nádzieiá iuz tełkniłá zemną/ Gdy vbywáło otuch niewinności/ Aliś ty weźrzał/ rokwitły rádości. *GrabowSet* R4.*

*rokwitnąć w czym [= osiągnąć wysoki stopień czegoś] (1): Lecz vwefeliłem fię wielce w Pánu/ iżeście wždy kiedy rokwitnęli w swoim fstaraniu o mnie *WujNT Philipp* 4/10.*

*W porównaniu (1): Spráwyedliwy yák pálmá ták ná wśsem rokwitnye/ A yák *Cedrus Libánki* rozmnoży fy zbytnye *LubPs* V2.*

*Fraza: »rokwitną młode lata« (1): A iefliże rokwitną oney [tj. *młodej szwaczki*] młode látá/ Tobie iá zacna Páni zá sługę chcę oddać *ZbylPrzyg ktv*.*

*Szeregi: »rokwitnąć i odnowić się« (1): á niech rokwitnie j odnowi fię ciáło nafze przez świeżość czyfłości *LatHar* 618.*

*»odrodzić się i rokwitnąć« (1): Sieiem w ziemię/ mowi ś. Páweł/ ty ciáłá iáko żyárná pżeniczne/ ktore ná wiolnę onę mocą Chryśtułowego zmartwychwstania/ odrodzą fię y rokwitną *SkarKaz* 204b.*

Formacje współrdzenne cf KWITNAĆ.

Cf ROZKWITŁY, ROZKWITNĘŁY, ROZKWITNIENIE, ROZKWITNIONY